

Datum van
inontvangstneming

:

03/12/2025

Zaak C-673/25 *

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

16 oktober 2025

Verwijzende rechter:

Tribunal correctionnel de Paris (Frankrijk)

Data van de verwijzingsbeslissing:

13 mei 2024 en 2 september 2025

Eisende en vervolgende partij:

Procureur de la République

Verdachten:

Société à responsabilité limitée TPS CBD

PT

SP

Andere partij in de procedure:

Direction départementale de la protection des populations de Paris (DDPP)

1. Voorwerp van het hoofdgeding

Strafrechtelijke vervolging in eerste aanleg wegens misleidende handelspraktijken bestaande in het ten onrechte beweren dat de verkoop van voedingsmiddelen die cannabidiol bevatten, gewonnen uit hennep en bloemen van cannabis sativa L., met een geclaimd gehalte aan delta-9-tetrahydrocannabinol (THC) van minder dan 0,2 %, legaal is.

* Procestaal: Frans

2. Aard en voorwerp van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Verwijzing met het oog op uitlegging van de reikwijdte van de door de Europese Commissie opgestelde catalogus van nieuwe voedingsmiddelen (Novel Food)”.

3. Aangevoerde wettelijke bepalingen

Frans recht

Code de la consommation (Consumentenwet)

- 1 Artikel L. 121-1 bepaalt:

„Oneerlijke handelspraktijken zijn verboden.

[...]

Van oneerlijke handelspraktijken is met name sprake bij misleidende handelspraktijken zoals bepaald in de artikelen L. 121-2 tot en met L. 121-4 [...]”

- 2 Artikel L. 121-4 bepaalt:

„Als misleidend [...] worden beschouwd handelspraktijken die tot doel hebben:
[...]

9° te beweren of de indruk te wekken dat een product of de levering van een dienst legaal kan worden verkocht wanneer dit niet het geval is; [...]”

Unierecht

Verordening (EU) 2015/2283 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende nieuwe voedingsmiddelen, tot wijziging van verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van verordening (EG) nr. 258/97 van het Europees Parlement en de Raad en verordening (EG) nr. 1852/2001 van de Commissie

- 3 Artikel 3 bepaalt:

„Definities

[...]

2. Daarnaast gelden de volgende definities:

- a) „nieuwe voedingsmiddelen’: alle levensmiddelen die binnen de Unie vóór 15 mei 1997 niet in significante mate voor menselijke voeding werden

gebruikt, ongeacht de datums waarop lidstaten tot de Unie zijn toegetreden, en die onder ten minste een van de volgende categorieën vallen:

[...]

- iv) levensmiddelen bestaand uit, geïsoleerd uit of geproduceerd uit planten of delen van planten, behalve wanneer het levensmiddel binnen de Unie een geschiedenis van veilig gebruik als levensmiddel heeft en bestaat uit, geïsoleerd is uit of geproduceerd is uit een plant of een ras van dezelfde soort verkregen door middel van:

- traditionele vermeerderingsmethoden die reeds vóór 15 mei 1997 in de Unie voor de levensmiddelenproductie werden gebruikt, of
- niet-traditionele vermeerderingsmethoden die vóór 15 mei 1997 in de Unie niet voor de levensmiddelenproductie werden gebruikt, indien deze methoden geen significante veranderingen in de samenstelling of de structuur van de levensmiddelen veroorzaken die hun voedingswaarde, de wijze waarop zij worden gemetaboliseerd of hun gehalte aan ongewenste stoffen beïnvloeden;

[...]”

- 4 Hoofdstuk II, met als opschrift „VEREISTEN VOOR HET IN DE UNIE IN DE HANDEL BRENGEN VAN NIEUWE VOEDINGSMIDDELEN”, bevat artikel 6, dat luidt als volgt:

„Unielijst van toegelaten nieuwe voedingsmiddelen

1. Overeenkomstig de artikelen 7, 8 en 9 stelt de Commissie een Unielijst op van nieuwe voedingsmiddelen die in de Unie in de handel mogen worden gebracht (,de Unielijst’) en werkt die lijst bij.

2. Alleen nieuwe voedingsmiddelen die zijn toegelaten en in de Unielijst zijn opgenomen, mogen als zodanig in de Unie in de handel worden gebracht of in of op levensmiddelen worden gebruikt, overeenkomstig de in die lijst gestelde gebruiksvoorwaarden en etiketteringsvoorschriften.”

„Catalogus van nieuwe voedingsmiddelen (Novel Food)” van de Europese Commissie

- 5 Voorts heeft de Europese Commissie het initiatief genomen om een lijst op te stellen van voedingsmiddelen die nog niet zijn goedgekeurd op grond van de verordening.
- 6 Op haar website https://food.ec.europa.eu/safety/novel-food/novel-food-status-catalogue_en, wordt deze catalogus als volgt gepresenteerd:

„Met ingang van 16 november 2023 is de oude versie van de catalogus van nieuwe voedingsmiddelen vervangen door de herziene versie. Deze herziene versie voegt nieuwe voedingsmiddelen toe (algensoorten en voedingsgewassen), actualiseert de status van de nieuwe voedingsmiddelen in de catalogus en bevat de volgende nieuwe functies: [...]

Gelieve in acht te nemen dat de nieuwe catalogus van nieuwe voedingsmiddelen een niet-bindend instrument is waarin producten van dierlijke en plantaardige oorsprong, algensoorten, voedingsgewassen en andere stoffen die onder de verordening inzake nieuwe voedingsmiddelen vallen, zijn opgenomen op basis van door de lidstaten van de Europese Unie verstrekte informatie. Deze catalogus moet worden gelezen in samenhang met de Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen.

Het betreft een niet-uitputtende lijst die wordt gebruikt om te bepalen of voor een product goedkeuring moet worden aangevraagd op grond van de verordening inzake nieuwe voedingsmiddelen. De lidstaten van de Unie kunnen het in de handel brengen van een product beperken door middel van specifieke wetgeving. Voor meer informatie kunnen bedrijven contact opnemen met hun nationale autoriteiten.

In sommige gevallen heeft de verstrekte informatie betrekking op de geschiedenis van het gebruik van voedingssupplementen en de ingrediënten die uitsluitend in voedingssupplementen in de lidstaten van de Unie worden gebruikt. Indien levensmiddelen of levensmiddeleningredienten uitsluitend in voedingssupplementen zijn gebruikt, moet voor nieuwe toepassingen in andere levensmiddelen goedkeuring worden aangevraagd op grond van de verordening inzake nieuwe voedingsmiddelen. [...]

De Commissie wijzigt de catalogus op basis van nieuwe, door de lidstaten van de Unie toegezonden informatie.

Bedrijven kunnen ter verificatie informatie verstrekken aan de nationale autoriteiten van de betrokken lidstaat van de Unie, bijvoorbeeld over de vraag of een levensmiddel of levensmiddeleningredient vóór 15 mei 1997 in de Unie in significante mate werd gebruikt.” (Niet-officiële vertaling)

4. Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 7 De vennootschap met beperkte aansprakelijkheid TPS CBD bracht producten op de markt die cannabidiol (CBD) bevatten, te weten flesjes CBD-olie in verschillende concentraties, infusies, gedroogde hennepbloemen en hars, waarbij zij in de volgende bewoordingen haar handel aanpreekt en beweerde dat deze legaal was: „Wij hebben respect voor het milieu, uw gezondheid en het wettelijk kader en wij stellen daarin uw tevredenheid centraal”; „CBD-bloemen, -hars en -pollen zijn beschikbaar voor levering in Frankrijk en 100 % legaal”; „CBD is dus niet illegaal en biedt tal van voordelen [...], wij zorgen ervoor dat alle

producten die bij [ons] te verkrijgen zijn, voldoen aan de geldende regelgeving en geen enkel risico inhouden met betrekking tot de regelgeving”. CBD-bloemen werden met name gepresenteerd als „legale cannabis”.

- 8 Aangezien de Direction départementale de la protection des populations de Paris (departementaal directoraat voor bescherming van de bevolking van Parijs; hierna: „DDPP”) van oordeel was dat de verkoop van deze producten niet legaal was, heeft zij op 17 juni 2021 een proces-verbaal opgemaakt met betrekking tot de overtreding.
- 9 De procureur de la République (Franse openbaar aanklager) heeft de verdachten gedagvaard wegens misleidende handelspraktijken.
- 10 De verwijzende rechter heeft op 13 mei 2024 een eerste vonnis gewezen. Nadat hij had vastgesteld dat de prejudiciële vragen in dat vonnis niet aan het Hof van Justitie waren doorgezonden, heeft hij bij nieuw vonnis, van 2 september 2025, gelast diezelfde vragen door te zenden aan het Hof van Justitie.

5. Standpunten van partijen

DDPP

- 11 CBD is, net als THC, een van de belangrijkste actieve bestanddelen van cannabis. Het is juist dat het Hof in het arrest van 19 november 2020, B S en C A [Verkoop van cannabidiol (CBD)], C-663/18, EU:C:2020:938, heeft geoordeeld dat CBD-olie die afkomstig is uit de volledige plant geen verdovend middel is waarop nationale verbodsmaatregelen kunnen worden toegepast.
- 12 Ongeacht of CBD al dan niet als verdovend middel wordt aangemerkt, is het mogelijk dat deze stof evenwel onder de Europese regelgeving inzake levensmiddelen valt wanneer zij wordt gebruikt voor de samenstelling van een product dat bestemd is om te worden geconsumeerd.
- 13 Verordening (EU) 2015/2283 is van toepassing op „nieuwe voedingsmiddelen”, dat wil zeggen levensmiddelen die vóór 15 mei 1997 in de Unie niet in significante mate voor menselijke voeding werden gebruikt en die behoren tot bepaalde categorieën, waaronder levensmiddelen die geïsoleerd zijn uit of geproduceerd zijn uit een plant of een ras van dezelfde soort [artikel 3, lid 2, onder a), iv)].
- 14 De DDPP wijst erop dat de Europese Commissie een „catalogus” online heeft geplaatst waarin wordt aangegeven of een bepaald product al dan niet als „nieuw voedingsmiddel” moet worden gekwalificeerd. Uit de „catalogus” blijkt dat cannabis van het ras sativa L. daarin is opgenomen onder de naam „hennep”, die wordt geacht niet onder de regeling van „nieuwe voedingsmiddelen” te vallen, aangezien er met betrekking tot deze plant sprake is van een gebruiksgeschiedenis vóór 15 mei 1997. Wat CBD betreft, vermeldt de Europese Commissie

daarentegen sinds januari 2019 in de „catalogus” dat de hennepplant een aantal cannabinoïden bevat, waaronder CBD, waarvoor geen gebruiksgeschiedenis is vastgesteld, zodat zij als „nieuwe voedingsmiddelen” kunnen worden gekwalificeerd, waarbij deze kwalificatie geldt voor zowel de extracten zelf als voor alle producten waaraan zij als ingrediënten, zoals hennepzaadolie, worden toegevoegd. DDPP merkt op dat volgens de Commissie voor het in de handel brengen van voedingsmiddelen die cannabinoïden bevatten die zijn geëxtraheerd uit *cannabis sativa* L., bijgevolg voorafgaande toelating is vereist.

- 15 Hieruit volgt volgens de DDPP dat de door de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid TPS CBD in de handel gebrachte producten hadden moeten worden beoordeeld en vervolgens aan een Europese goedkeuring hadden moeten worden onderworpen voordat ze in de handel werden gebracht. Indien dat niet is gebeurd, is het op de markt brengen of in de handel brengen van producten op basis van cannabinoïden illegaal. Er is dus sprake van misleidende handelspraktijken in de zin van artikel L. 121-4, punt 9, van de code de la consommation.
- 16 Wat de „catalogus” van de Commissie betreft, hebben de inspecteurs van de DDPP ter terechtzitting verklaard dat de regelgeving inzake „nieuwe voedingsmiddelen” het in de handel brengen van voedingsmiddelen die CBD bevatten, niet toestond, reeds vóór de opneming in de „catalogus” van de Commissie op 1 januari 2019. Eén van hen verklaarde onder andere dat de catalogus een schematisch overzicht is, een tabel die aan de lidstaten ter beschikking wordt gesteld om hen te helpen in te zien wat als nieuw voedingsmiddel kan worden aangemerkt. De Commissie werkt dit schematisch overzicht regelmatig bij. In 2019 heeft zij dat overzicht bijgewerkt voor synthetische cannabinoïden. „Essentieel hierbij is dat vanaf de inwerkingtreding van deze catalogus goedkeuring moet worden aangevraagd wanneer er sprake is van de status „nieuw ingrediënt” [...]. De catalogus reageert op hetgeen in de praktijk gebeurt. Als we in de toekomst ineens krijgt gaan eten, terwijl er niets bekend is omtrent de consumptie hiervan, dan rijzen er vragen. Vragen ontstaan als er een onderwerp is”. Toen er steeds meer winkels met CBD-producten kwamen, ontstonden de vragen.

De verdachten, de vennootschap TPS CBD, PT en SP

- 17 PT en SP, de bestuurders van TPS CBD, verklaren dat zij in 2018 zijn begonnen met het in de handel brengen van CBD-producten en daarbij de praktijken van de concurrenten in ogenschouw hebben genomen. Zij geven aan dat zij geen deskundige hebben kunnen vinden die hen kon informeren omtrent de regels voor het op de markt brengen van de producten. Zij stellen dat zij contact hebben opgenomen met de Mission interministérielle de lutte contre les drogues et les conduites addictives (MILDECA) (interministeriële dienst ter bestrijding van drugs en verslaving) en met de prefectuur van de politie van Parijs, maar zonder resultaat.

- 18 Wat de oliën betreft, verklaarden zij dat zij ofwel reeds verpakte flesjes kochten, ofwel deze zelf opnieuw verpakten met behulp van een pipet. Wat de infusies betreft, verklaarden zij dat zij deze in zakken van een kilogram bij een Duitse leverancier kochten, waarna zij deze met andere kruiden mengden. Zij verklaarden dat zij op internet de gemeenschappelijke eigenschappen van de planten waaruit hun infusies bestonden, hadden geraadpleegd en met betrekking tot elke plant een eigenschap hadden uitgekozen.
- 19 SP bevestigde ook de verkoop van met CBD verrijkte producten. Wat de kruidentheeën betreft, is hij van mening dat het gebruik van vezels afkomstig uit „fijn gesneden hennep” met een CBD-gehalte van 3,8 % is toegestaan voor menselijke consumptie. Hij voegde daaraan toe dat „fijn gesneden hennep door onze Duitse leverancier juist wordt verkocht als kant-en-klare infusie of om te worden vermengd met andere ingrediënten in voor menselijke consumptie bestemde kruidentheeën”.
- 20 Op een vraag over de toepassing van verordening 2015/2283 antwoordde SP: „Bij de oprichting van ons bedrijf werden voedingsmiddelen op basis van cannabidiol niet duidelijk als [„nieuwe”] voedingsmiddelen’ aangemerkt. Verordening [2015/2283] had niet uitdrukkelijk betrekking op cannabidiol.”
- 21 SP verklaarde dat hij pas in de loop van de onderhavige procedure op de hoogte was van het bestaan van de regeling inzake „nieuwe voedingsmiddelen”. Hij zegt tevergeefs te hebben getracht informatie te verkrijgen bij de prefectuur van de politie van Parijs en op internet. Hij stelt dat hij nooit het risico zou hebben genomen om zich op een economische activiteit toe te leggen, indien hij twijfels had over de vraag of de door hem verkochte producten legaal waren. Hij kwalificeert de regelgeving als „ondoorzichtig”.
- 22 PT verduidelijkt dat zij, toen hij samen met SP hun handel aanpreef als zijnde legaal, naar de regelgeving verwezen die van toepassing is op verdovende middelen en niet naar de regelgeving met betrekking tot voedingsmiddelen. Hij maakt ook melding van het feit dat hij moeite heeft om de regelgeving te begrijpen. Hij wijst erop dat de producten die zij bij Europese leveranciers kochten, waren voorzien van batchnummers, streepjescodes en uiterste consumptiedatums.

6. Beoordeling door de tribunal correctionnel (rechter in eerste aanleg, bevoegd voor bepaalde strafzaken)

- 23 Naar aanleiding van het arrest van 19 november 2020, B S en C A [Verkoop van cannabidiol (CBD)], C-663/18, EU:C:2020:938, is bij besluit van 30 december 2021 de teelt, de invoer, de uitvoer en het gebruik voor industriële doeleinden van cannabis sativa L. onder beperkte voorwaarden toegestaan.
- 24 Hieruit volgt dat het gebruik van CBD die afkomstig is uit de bloem of de bladeren van cannabis sativa L. als zodanig niet langer verboden is en dat in casu

de verdachten enkel strafrechtelijk aansprakelijk kunnen worden gesteld wanneer hun handel mogelijk niet in overeenstemming is met verordening (EU) 2015/2283 betreffende „nieuwe voedingsmiddelen”.

- 25 De vraag of CBD als een „nieuw voedingsmiddel” moet worden beschouwd, is in casu dus doorslaggevend, aangezien aan de hand hiervan wordt bepaald of de handel van de verdachten legaal is of niet.
- 26 Uit het proces-verbaal van de DDPP blijkt dat de Europese Commissie sinds januari 2019 van mening is dat cannabinoïden, en met name CBD, onder verordening (EU) 2015/2283 vallen. De bewijskracht en de rechtskracht van de „catalogus” zijn dus in casu ook doorslaggevend.
- 27 De Europese Commissie omschrijft de „catalogus” evenwel zelf als een „niet-uitputtende lijst die wordt gebruikt om te bepalen of voor een product goedkeuring nodig is uit hoofde van de verordening betreffende nieuwe voedingsmiddelen”, maar benadrukt niettemin dat die catalogus een niet-bindend instrument is en is opgesteld op basis van de door de lidstaten van de Unie verstrekte informatie. Deze beschrijving plaatst de „catalogus” in de categorie „soft law” („zachte wetgeving”).
- 28 Uit het voorgaande volgt dat eerst moet worden vastgesteld of een dergelijke niet-bindende handeling van informatieve aard een toereikende rechtsgrondslag vormt om aan te nemen dat een handelspraktijk die daarmee in strijd is, aanleiding kan geven tot strafrechtelijke vervolging.
- 29 Een ontkennend antwoord op deze eerste vraag zou leiden tot een tweede vraag, namelijk of de nationale rechter zelf moet onderzoeken – ongeacht de beoordeling van de Europese Commissie – of een product dat niet op de lijst van toegelaten „nieuwe voedingsmiddelen” is opgenomen, als een „nieuw voedingsmiddel” moet worden beschouwd, omdat hij de „catalogus” niet als grondslag kan nemen.
- 30 Indien daarentegen de „catalogus van nieuwe voedingsmiddelen” een toereikende grondslag zou vormen, rijst de vraag wat de rol van de strafrechter is, en meer in het bijzonder of hij al dan niet gebonden is aan de kwalificatie „nieuw voedingsmiddel” die de Commissie in dat document heeft gehanteerd, en of deze kwalificatie voor die rechter kan worden betwist.
- 31 Ofschoon het begrip „nieuw voedingsmiddel” a priori objectief lijkt, aangezien dit wordt vastgesteld aan de hand van de vraag of er sprake is van gebruik voor voedingsdoeleinden vóór 1997, merkt de tribunal correctionnel op dat er ruimte is voor interpretatie, aangezien de Commissie heeft kunnen oordelen dat er met betrekking tot de zaden van cannabis Sativa L. en het in water laten trekken van de bladeren sprake is van een gebruiksgeschiedenis vóór 1997, en dat dit niet is vastgesteld met betrekking tot CBD dat uit cannabis Sativa L wordt geëxtraheerd. Voorts merkt de verwijzende rechter op dat het Hof zich reeds heeft moeten uitspreken over de vraag of een product al dan niet als „nieuw voedingsmiddel” moet worden aangemerkt in de zin van artikel 3, lid 2, onder a), iv), van

verordening 2015/2283, bijvoorbeeld in het arrest van 25 mei 2023, TLL The Longevity Labs (C-141/22, EU:C:2023:428), dat betrekking had op meel van boekweitkiemen met een hoog spermidinegehalte.

- 32 De vraag die dan rijst, is of de strafrechter de door de Commissie gegeven kwalificatie „nieuw voedingsmiddel” als vaststaand moet beschouwen, dan wel of hij deze kwalificatie juist in twijfel moet trekken en zelf moet onderzoeken, in een benadering waarin meer rekening lijkt te worden gehouden met de rechten van de verdediging. Indien een dergelijke kwalificatie niet in twijfel kan worden getrokken, zou dit namelijk afbreuk kunnen doen aan het eerlijke verloop van de strafprocedure, met het risico dat dit in strijd is met de voorschriften van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

- 33 In de gevallen waarin de rechter een dergelijk onderzoek zou moeten verrichten, rijst dan een vierde vraag, namelijk in hoeverre de nationale rechter deze kwalificatie van „nieuw voedingsmiddel” mag onderzoeken zonder afbreuk te doen aan het uitleggingsmonopolie van het Hof van Justitie, dat een uniforme uitlegging van het Unierecht moet waarborgen.

- 34 Indien de door de Commissie verstrekte „catalogus van nieuwe voedingsmiddelen” een toereikende rechtsgrondslag zou vormen om CBD als een „nieuw voedingsmiddel” aan te merken, rijst ten slotte een vijfde vraag, namelijk of de tenlastelegging verenigbaar is met het Unierecht, met name met het legaliteitsbeginsel inzake delicten en straffen, dat is verankerd in artikel 49 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en dat moet worden uitgelegd in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het strafbaar stellen van de handel in CBD op basis van de uitlegging van de Europese Commissie zou immers erop neerkomen dat de werkingssfeer van de strafwet zou worden uitgebreid, aangezien de strijdigheid met een bepaling van soft law het materiële bestanddeel van een strafbaar feit zou kunnen vormen. Bovendien voeren de verdachten aan dat zij de door hen verkochte producten op de interne markt hebben gekocht – zij verwijzen immers naar een Duitse leverancier – en ervan uitgingen dat deze producten legaal waren omdat zij voorzien waren van partijnummers, uiterste consumptiedata en streepjescodes en expliciet werden verkocht voor menselijke consumptie. Er zij aan herinnerd dat vaststaat dat CBD niet onder de regeling inzake verboden verdovende middelen valt, en dat het Hof in zijn arrest van 19 november 2020, B S en C A [Verkoop van cannabidiol (CBD)], C-663/18, EU:C:2020:938, heeft verklaard dat de handel in CBD die rechtmatig in de Unie is geproduceerd door middel van extractie uit de cannabis sativa L., enkel kan worden onderworpen aan beperkingen die evenredig zijn aan redenen van openbare veiligheid, maar de toepassing van verordening 2015/2283 op voedingsmiddelen die CBD bevatten, op grond van een bepaling van soft law en met het oog op strafrechtelijke vervolging, doet twijfels rijzen over de verenigbaarheid ervan met het beginsel van voorzienbaarheid van de strafwet.

- 35 Deze vragen vallen duidelijk uitsluitend onder de uitleggingsbevoegdheid van het Hof van Justitie op grond van artikel 267 VWEU.

7. Prejudiciële vragen

- 36 Bijgevolg dient de behandeling van de zaak te worden geschorst en dienen de volgende vragen te worden voorgelegd aan het Hof:

1) Kan de door de Europese Commissie opgestelde „Novel Food-catalogus”, een niet-bindend document voor informatief gebruik, een toereikende rechtsgrondslag vormen om de niet-naleving ervan te beschouwen als een onrechtmatige gedraging die strafrechtelijk kan worden bestraft?

2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, moet de nationale strafrechter dan onderzoeken of een product dat niet op de lijst van toegelaten „nieuwe voedingsmiddelen” staat, als een „nieuw voedingsmiddel” moet worden beschouwd, wanneer de uitkomst van de strafzaak van deze kwalificatie afhangt?

3) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, is de nationale strafrechter dan gebonden aan de beoordeling van de Europese Commissie die ertoe strekt een product als „nieuw voedingsmiddel” te kwalificeren, of kan deze kwalificatie worden betwist voor deze rechter, teneinde het recht op een eerlijk strafproces, dat is verankerd in artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, te waarborgen?

4) Indien de nationale rechter, in de in de vragen 2 en 3 genoemde omstandigheden, genoodzaakt is de kwalificatie „nieuw voedingsmiddel” te onderzoeken voor een product dat niet op de lijst van „nieuwe voedingsmiddelen” staat, kan hij dan uitspraak doen in het kader van de aan hem overgelegde gegevens of moet hij het Hof vragen stellen over die kwalificatie?

5) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, voldoet een op de inhoud van de „Novel Food catalogus” gebaseerde strafrechtelijke veroordeling die betrekking heeft op de handel in goederen die binnen de interne markt zijn aangekocht en die niet als verdovende middelen worden gekwalificeerd, dan aan de beginselen van legaliteit en voorzienbaarheid van delicten en straffen, die voortvloeien uit artikel 49, lid 1, juncto artikel 52, lid 3, van het Handvest?